

**R. P. Christophori Gillii, Ex Brigantio Lvsitaniæ, Societatis
Iesv, Et in Conimbricensi Academia S. Theologiae
Professoris; Commentationvm Theologicarvm De Sacra
Doctrina, Et Essentia atque vnitate ...**

Gil, Christovão

Coloniae Agrippinae, 1610

Index Rervm In Hoc Opere Præcipvarvm: Nvmero Priore Paginam, Altero
Colvmnam, Literis, P. M. F. Principivm, Medivm, Finem Colvmnae
indicantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82291](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82291)

INDEX RERVM IN HOC OPERE PRÆCIPVARVM: NUMERO PRIORE PAGINAM, ALTERO CO- LVMNAM, LITERIS, P, M, F, PRINCIPIVM, M- DIVM, FINEM COLUMNAE IN- dicantibus.

A.

Abstractum in divinis de alio prædica-
tur abstracto. 835. 2. P.
Abstracta, concreta, & denomina-
tiva nomina de Deo dicuntur. 810
1. M.
Abstracta de concretis quomodo præ-
dicantur in creatis. 821. 1. M. in divinis verè prædi-
cantur de abstractis, & concretis. 835. 1. F. de Deo
prædicari sententia Concilij. 836. 2. M. Et August.
ibid.
de Abstractis & concretis verè prædicantur abstracta
in divinis. 835. 1. F.
de Abstractis verè prædicantur concreta in divinis.
838. 1. F.
Electiones necessariæ cum mutatione sunt connexæ. 906.
2. M.
Actum Apost. locus expositus. 988. 1. M.
Actus minorum, quomodo Theologiae subiectum. 89. 2.
94 M. vel Deus, quatenus est habitus. 90. 2. M.
Actus purus est forma, non formata, aut informans, ne-
que formabilis. 720. 1. M. excludit omnem ratio-
nem potentie passivæ. 722. 1. P.
Actus purus, & simplicitas, quatenus includunt neces-
sarietatem, sunt immutabilitatis ratio. 888. 2. F.
Actus puri explicatur ratio. 465. 2. ante M.
Actuum liberorum Dei necessitas vnde sumitur. 893.
2. M.
Adiunctum pro subiecto usurpatum. F. apud Dionys. &
in Genesi. 845. 1. F.
Æternitas quid. 1033. 2. F. 1035. 1. F. 1059. 1. F.
Æternitas definita. 1071. 2. post M. Non distinguitur
per se primò à cæteris durationibus per immensu-
rabilitatem rationem. 1072. 2. M. à cæteris duratio-
nibus ut distincta. 1071. 1. post P. est mensura in-
trinseca vite diuine. 1063. 1. F. 1065. 1. F. Non
confinitur in ratione mensuræ. 1067. 1. P. multiplici-
ter accepta: Deoque convenit in propriissima signifi-
catione. 1029. 1. P. definitur, & ostenditur eam es-
se durationem vite diuine. 1032. 2. F. omni fine
caret. 1074. 1. F. Et omni successione. 1075. 2. Ideo-
que non distinguitur à nunc stabilit. ibid. dies & an-
nos habet. 1062. 1. F.
Æternitas ut distincta a vi-
1049. 2. post M. Eam
diuina. 1047. 2. M. 10
2. F. Esse totam semper.
diuina. 1053. 1. M. Est
reata. 1056. 1. M. Et nõ
per se dicitur perfecta. 1086.
Explicatur ratio actus p-
Deus est actus purus. cap. sentia. 1018. 1. per totum.

Æternitas, necessitas, aliæque conueniunt ex quo om-
nibus Dei perfectionibus. 701. 1. P.
Æternitas, & ænum Angelis quid differant. 1054.
2. M.
Æternitatis ab August. explicatio. 1028. 2. post M. De-
finitiones variz. 1032. 2. F. Anselmi, & Richardi.
ibid. Boetij, eaq̃ue potissima, & recepta communiter.
1033. 1. P. Descriptio negatiua. 1050. 1. F. In quo
posita ratio. 1067. 1. P. Definitio parum explicata.
1070. 2. F. 1071. 1. M. 1074. 2. M. Notio existit
ex negatione principij & finis. 1073. 2. post P. &
& deinde. M.
Æternitatis uniformitas in se consistat. 1080. 1. F.
Æternitatis ratione Deus verè coexistit temporis. 1088.
2. F.
Æternitati nulla deest cõditio requisita ex parte men-
suræ. 1060. 1. ante M.
ad Æternitatem coexistentia dupliciter determinari
potest. 1111. 2. F.
de Æternitate Dei. 1028. 2. P.
in Æternitate, mensura non ad eam essentiam pertinet.
1070. 1. F.
Æternum, de longinquo tempore dictum. 1029. 1. F.
De tempore, non habente ex altera parte terminum,
quamuis ex altera finito. ibid. 2. P. & seq. De tem-
pore non habente initium ac finem, omni que muta-
bilitatis experte. 1030. 1. post M. Quid propriè apud
Dionysium ibiq̃. M. Et Richardum. ibid. post M.
Ænum, diuini, & diuini, quas habeant significationes.
1030. 2. F. & 1031. 1. P.
de Æno locum Thomæ. 1042. 1. F. affirmare & ne-
gare simul idem de eadẽ re, non contingit. 729. 2. F.
Agens ut causa præcipua sit ad aliquem finem, duo re-
quiruntur. 51. 2. F.
Agrippa parabola ad seditiosos Romanos. 307. 1. post M.
in Parabolico sensu duo obseruanda. 308. 2. P.
Alberti Magni locus de interminabilitate. 1049. 2. F.
Allegorica oratio. 307. 1. post M.
Altiore querendi temeritas in quo sita. 16. 2. P.
Amanuensis, & sacri scriptoris discrimen. 315. 1. P.
Ambrosij locum, de diuina sublimitate immutabilitate.
897. 2. M. aduersus Arianos, Deum Patrem, si ge-
nerasset filium in tempore, fuisse mutandum, quod
absit. 902. 1. M. de Deo mensuram omnium ha-
bente. 1058. 2. ante F.
Ambrosij dictum, Tædè argumenta ubi fides queritur.
23. 1. M.
Amor meus crucifixum est. 1. Christus quem amo. 845.
1. F.
Anastasium, de quibusdam putantibus, Deum nõ esse præ-
sentem omnibus ciuitatibus suis, sed cognitione sola.
938. 2. F.

Anastasi locus de diuina essentia immutabilitate. 897. 2. m.

Ab Angelica auctoritate locus. 341. 1. m. inter Angeli aum, & eternitatem discrimen quod. 1084. 2. m.

Angeli mutabiles, nedum homines. 934. 2. f.

Angeli cur Deo non coeterni. 1088. 2. p. reprobi nulla digni fide. 342. 1. ante m.

Angelorum beatorum auctoritas infallibilis. 341. 1. f. *Animas rationales ita est tota in una parte corporis, ut sit etiam tota in alijs.* 995. 1. p.

Anselmus de Dei loco, & in rebus existentia. 1000. 2. ante f.

Anselmi locus, explicans diuinam simplicitatem. 864. 1. post m. Deum ex relationum resultantia, unde denominatur ex tempore, non mutabile fieri. 930. 2. m. de Deo, quod semper idem existens, ideoque simplex, & verè sit ens. 933. 2. f. partem in definitione eternitatis explicans. 1070. 2. f. de eternitate. 1048. 2. post m. de quæ continentia eminenti singulari eius partium. 1049. 1. p. de eternitate Dei. 1089. 1. f. ut enunciari de Deo possit, eum esse in tempore. 1092. 2. post p. Deum simpliciter esse extra omne tempus. ibid. m.

Antiquus dierum, pro eterno Deo. 1039. 1. post. m. ex Apostolicis traditionibus infallibile sumitur argumentum fidei. 332. p.

Aristotelis locus, de actione noua per antiquam voluntatem impossibili. 908. 2. m. de mutuo contactu extremorum presentis rei. 1006. 1. ante m.

Aristotelis celebre dictum de ratione. 746. 2. p.

Aristotelis & philosophorum de Deo sententia. 703. 1. m.

Aristotelica mensuræ definitio. 1056. 1. f.

Articuli reuelati actu crediti, Theologica sunt principia. 72. 1. p.

Assensus discursus in duo genera principiorum resoluitur. 55. 1. f. Theologicus est, cum utraque præmissa de fide est. 58. 2. f.

Athanasius de Deo, nullis comprehenso locis. 965. 2. ante f.

Athanasij locus, etiam Philosophos credidisse Dei ubique presentiam. 942. 2. post m.

Ad attributi diuini rationem quid requiratur. 515. 1. post m.

Attributa omnia Deo creaturisque communia, sunt in illo perfectius eminentiusque, quam in creaturis. 699. 2. f. non includi in essentia ratione, ideoque formaliter ab ea distingui. 713. 1. f.

inter Attributa primaria virtualis distinctio. 780. 2. m.

inter Attributa & essentiam distinctio nulla datur ex rei natura. 720. 1. p.

Attributa Dei, sunt de ipsius intrinseca & essentiali ratione. 454. 1. p. ut a nobis concipiuntur, dicunt rationem substantiæ. 525. 1. p. prædicantur & inuicem, & de essentia. 697. 2. f. sunt formaliter in Deo, secundum totam suam entitatem. 700. 2. m.

Attributa diuina solum secundum nomina distingui. 767. 1. f.

de Attributis Dei locus D. Thomæ. 789. 1. post m.

Attributorum prædicationes in concreto, sæpe per prædicationes explicantur in abstracto. 864. 1. m. & deinceps.

Attributorum Dei ostenditur identitas. 704. 1. m. & deinceps.

Attributorum Dei identitas. 863. 2. ante m.

Attributum Dei vnum esse omnia, nec esse minus vnum, quam duo. 706. 2. post m.

Attributorum Dei distinctio fundamentalis unde sumpta. 787. 2. m.

de Attributorum Dei ordine. 538. 1. f. multiplicium subiecto, ratione, & causa. 782. 1. m.

Augustinus cur aliquando dubitauerit, an Deus verè dici possit ab eterno Dominus & creator. 928. 2. post m.

Augustini locus, de Theologorum utilitate. 52. m. de discretionem adhibenda inter docendum capaces, & incapaces. 12. 2. m. de attributis diuinis. 698. 1. f. de Dei attributorum identitate. 704. 1. f. & 2. post m. 710. 2. f. de spiritu sapientiæ. 766. 1. f. de Deo, qui simplex est, multiplicitate distincto. 769. 2. f.

Augustini locus de personis diuinis. 779. 1. f. explicans diuinam simplicitatem. 864. 1. m. an distent aliquid in Deo, esse, viuere, intelligere, posse. 868. 1. ante m. de Deo æternæ & intrinsecæ mutationis experite. 902. 1. f.

Augustini locus, de Deo accidentarie mutationis experite. 906. 2. f. contra philosophos, Deo tribuentes operandi necessitatem. 908. 2. f. & seq. Deum non mutari ex noua actione ad ipsum terminata. 909. 2. m. nec nouam fieri Dei volitionem, nec mutationem. 910. 1. post m. 915. 1. p. de actuum liberorum diuinæ voluntatis immutabilitate. 922. 2. post m.

Augustini locus, Deum nequaquam subire mutationem præmiam, de nouo à relationibus ad creaturas denominatum. 929. 1. f. immutabilitatem Dei omnimodam, esse creaturis incommunicabilem. 933. 2. m. de Deo, semper eodem existente, simplicique ac veniente. 933. 2. f. de creaturarum mutabilitate. 934. 5. p. de immensitate Dei. 937. 2. ante f.

Augustini locus, Deum non includi certo loco, sed ipsum includere potius, & continere omnia. 962. 1. f. de Deo per cognitionem præsentem. 981. 2. f. totum in toto non esse maius, quam totum in qualibet eius parte. 994. 1. m. de Deo, tanto in paruis, quanto in magnis. 994. 1. m. de immensitate Dei. 997. 2. post p. Et iterum, ibid.

Augustini locus, an sit extra mundum Deus. 1004. 2. ante m. de diuinæ potentia super omnes res excessu. 1031. 1. m. de quantitate virtuali perfectionis rerum creaturarum. 1058. 2. post p. de Mathematica solis cōmensuratione. 1058. 1. f. de Æternitatis infinitate. 1074. 1. f. de nunc presenti. 1079. 1. m.

Augustini locus, quatenus verba temporis de Deo dicantur. 1082. 2. m. de eternitate. 1081. 1. m. 1082. 2. f. de Spiritu S. 1083. 1. p. de Angelis. 1083. 2. ante m. cur Angeli Deo non coeterni. 1088. 2. p. quatenus de Deo dici possit: Fuit, est, & erit. 1090. 1. post m. *Augustini loca, ubi abstractū in diuinis de aliquo prædicatur abstracto.* 835. 2. p. de Dei immutabilitate. 890. 1. post m. & seq. de diuinæ naturæ immutabilitate. 897. 2. m. de Dei voluntate & intellectu prorsus immutabili. 914. 1. f. & seq. 915. 1. p. eternitatis vocem explicans. 1028. 2. post m.

Augustino teste, bonum non corrumpitur, aliquo bono minuitur. 901. 2. post m.

Auicennæ locus, de scientia. 707. 2. post m. de Dei attributis. 703. 2. m.

Autores usurpandi Theologorum auctoritas est vel diuina, vel ta est angelica, vel humana est de rebus gestis, vel de pijs. ibid. post m.

Autoritas humana, est argumentum satis infirmum. 302. 2. ante f. omnis fallibilis. 345. 1. f.
ab Autoritate locus Scripture. 329. 2. ante m. Traditionis Apostolice. 332. 2. p. Ecclesie. 336. 2. f. Angelorum. 341. 1. m. vsum quem habeat. 329. 2. ante m.

B.

BArch locus exponitur. 991. 2. ante m. 997. 1. f. 1001. 2. m. 1029. 2. m.
Basilij locus, de generali Theologia. 3. 2. p. de Theologia reuelata. 3. 2. p. de ijs, que cogitatione distinguuntur. 751. 1. f. de nominibus diuinis. 768. 2. post m. contra Eunom. quod abusu tempus appellasset. 1042. 2. ante f.
Bernardus de Dei attributorum identitate. 711. 1. post m.
D. Bernardi, de Dei attributorum identitate locus. 797. 1. m. & deinceps. Et ubi in diuinis concreta de abstractis predicantur. 838. 2. f.
Bernardi locus, de concretis & abstractis in sensu formali de Deo dictis. 863. 2. post m. de Dei attributorum identitate. 868. 2. ante m. de Dei vbiquitate. 1000. 1. f. ubi Deus esset ante mundi constitutionem. 1006. 1. p.
Boetij locus de Categoriarum predicationibus. 697. 1. m. definitio eternitatis, eaque laudatissima. 1033. 1. p.
Boetij locus, de tempore, ac etate. 1033. 1. f. de differentia nunc rerum humanarum, & diuinarum. 1079. 1. post p.

C.

supra Culum, extraque mundum Deus est. 1011. 2. m. 1019. 2. m.
Cicetani locus, de eternitatis ratione, in quo sit posita. 1067. 1. f. de vniuersitate. ibid. 2. p. & m.
Canticorum locus, de doctoribus pastoremque Ecclesie. 5. 1. p. 6. 2. ante m. de sacris doctoribus explanatum. 7. 1. f. de doctoribus Ecclesie, qui uentibus comparentur. 6. 1. m.
Capreoli locus de Dei attributorum distinctione. 798. 2. f.
ad Categorias pertinentium rerum varij modi. 633. 1. ante m.
Causa effectuum est adaequata, vel inadequata. 784. 2. m. inadequata est vel radicalis, vel secundaria. ibid. secundaria, vel si omnino necessaria, vel sufficiens. ibid.
Christus in mundum quomodo uenerit, perhibetur testimonium veritati. 44. 1. f. quomodo reuerit magistrum nomen. 50. 2. ante m.
Christus, quatenus hic homo, non est creatura. 871. 1. post m.
Christi sacrum corpus, in hac hostia ab hoc sacerdote consecrata contineri, qua fide sit credendum. 60. 1. p.
Chrysostomi locus, de immutabilitate substantie diuine. 897. 2. f.
Cicero Tironem scriptorem canonem appellabat. 2. post m.

ad patribus applicatur ad locum de Theologicarum disput. 751.
Explicatur ratio actus p. secundum Basilium. 751.
Deus est actus purus. cap. 1.

Concilij sententia, abstracta de Deo predicari. 836. 2. m.
Concilij Rhemensis contra Gilbertum locus. 863. 2. f. & 864. 1. p. & in diuinis concreta de abstractis predicari. 838. 2. f. & Nysseni. ibid.
Concretum verbale predicatur de forma. 815. 1. m. & de subiecto. ibid.
Concretum significare naturam. 816. 1. m.
Concreta in diuinis uere de abstractis predicantur. 838. 1. f. si de Deo dicantur in sensu formali, abstracta quoque dici. 863. 2. post m.
Concreta & abstracta distingui solum penes rationem ratiocinantem. 761. 1. ante m. saltem distingui ratione ratiocinata. 762. 2. p. 765. 1. post m.
Concreta nomina, abstracta, & denominatiua de Deo dicuntur. 810. 1. m.
de Concretis abstracta quomodo predicantur in creatis. 821. 1. m.
Confusio est compositio eorum, que numerantur ad inuicem inordinata. 737. 2. m. opposita distinctioni & ordini. 737. 2. m.
Compositio vbicunque datur actiua, datur etiam passiva, & vice versa. 725. 2. f.
ad Compositionem non requiritur diuersitas inter rem, & rem. 700. 1. f.
coniunctio que uis plurium, parit compositionem alicuius ex ipsa resultantis. 726. 1. m.
Consensus doctorum communis quam certitudinem faciat. 352. 2. post p.
Consequencia alia materialis, alia formalis. 55. 2. m.
Contingentes res esse simul, aut semper, aut ab eterno presentes Deo in eternitate, non est absolute dicendum. 1107. 2. m.
Contradictiones ad quatuor ferè capita reuocabiles. 730. 2. f.
Contrariorum effectuum contrarie sunt cause. 889. 1. p.
Corruptibile suapte natura secundum substantiam, à causa secunda fieri potest incorruptibile. 932. 2. f.
Corruptum quodlibet, aliquo bono minuitur. 901. 2. post m.
Creatæ res quomodo pertineant ad secundarium Theologie subiectum. 112. 1. f.
Creatura Deo quomodo similes ac dissimiles. 739. 2. f. mutabiles. 934. 2. ante m.
à Creaturis perpetue uicissitudini obnoxiijs, Deum sua discernit immutabilitas. 934. 1. post m.
Creaturarum offenditur mutabilitas, Deo omnimode immutabili. 933. 2. p. substantia nihil est, ad deitatem comparata, ex Gregorio. 933. 2. ante m. & post m. omnium perfectionis quantitas virtualis. 1058. 2. post p.
Cruelitas Dei sumpta metaphoricè. 907. 1. f.
Cyrillus contra opinantes, etiam terrenam carnem in diuinitatis naturam transire posse. 899. 2. f.
Cyrilli locus, de Prophetarum & Euangelistarum concordia. 3. 1. p. f. de filio Dei, quomodo sit vnus, idemque multiplex. 766. 2. p. filij Dei generationem, uel potest eternam, non precedere ex nō esse actuali. 904. 1. p. ipsiusque existendi necessitatem esse absolutam. ibid. ante m.
Cyrillus Hierosol. de Dei attributorum identitate. 705. 1. m.
Cyrilli Alexand. locus, explicans diuinam simplicitatem. 864. 1. post m.
Cyrilli f. Synod. Alexandrine locus, de diuine nature immutabilitate. 898. 1. p.

Danae-

D.

Damasceni locus, de creaturis mutationi obnoxius. 934. ante m.

Danielis locus expositus. 318. 2. post m.

Danielis locus, incorruptibiles factos, natura suapte corruptibiles. 936. 2. f. definitio est medium patissimum demonstrationis. 737. 1. m. 760. 2. f.

inter Definitionem ac definitum, non est ulla distinctio, quam rationis ratiocinantis. 761. 2. post m.

Deitas est ratio formalis, quæ, subiecti Theologie. 102. 1. p. & f. etiam diuina virtute, non est componibilis alteri, tanquam forma est subiecto, aut natura cum supposito. 657. 1. m. incomprehensibilis secundum substantiam atque naturam. 715. 1. f.

Deitas, mensura sine mensura. 1058. 2. m.

Deitatis constitutiva ratio, non est infinitas ab alijs attributis distincta. 478. 1. post m. sed ipsum esse simpliciter. 481. 2. p. est proprium, esse ubique. 1000. 2. f.

in Deitatis ratione includitur omnis perfectio. 449. 1. m. inter Deitatem & relationes datur nulla distinctio realis. 705. post m.

à Deitate excluditur communitas analogica, generica, specifica. 550. 2. m.

in Deitate per processiones diuinae relationes existunt. 902. 2. post m.

Denominatiua, concreta, & abstracta nomina de Deo dicuntur. 810. 1. m.

Deus auctor Theologie. 47. 1. p. reuelans & illuminans, est principia efficiens causa Theologia. 46. 2. f. per se & immediate non reuelat hominibus abscondita. 49. 1. post m. principalis est causa Theologie, quoad luminis infusionem. 49. 2. ante f.

Deus omnium scientiarum auctor ac dator. 47. 2. ante m. sed specialiter Theologie. ibid. m. ut auctor scientiarum naturalium & supernaturalium 50. 2. f. quomodo subiectum Theologie, quatenus est habitus. 90. 2. vel.

Deus an possit esse Theologie subiectum. 91. 1. m. est, & quidem praeipuum. ibid. primum Theologie, secundarium creaturæ. 95. 2. ante f. sub nulla ratione ad creaturæ, est subiectum Theologie. 99. 2. f. quia nominis, & quod sit. 372. 2. p.

Deus est, hec propositio secundum se, non quo ad nos, est per se nota. 382. 2. ante f. non est demonstrabilis à priori. 391. 1. m. est demonstrabilis à posteriore viatoribus. 396. 6. f.

Deus est ens, non in alio, neque sub alio. 422. 2. p. est substantia completa, incorporea, incorruptibilis, viuens & intelligens. 427. 2. m. est ens à se. 430. 1. ante f. est ens necessarium, & per essentiam. 434. 2. p.

Deus cuiusmodi sit forma. 460. 1. m. est actus purus. 469. 2. p. est vnus per se, vnitate singulari, ac numerica. 591. 1. post m. est omnino simplex, & expers compositionis realis passiuæ. 608. 2. ante m. est summe simplex. 675. 1. m. neque compositus est ex partibus integrabilibus, neque ex materia & forma. 619. 1. f.

Deus non est componibilis ulli alteri rei, ad constituendum ens per accidens. 649. 2. p. nec est pars compositi per se. 652. 2. m. est perfectio omnis per essentiam, non alterius participatione. 698. 1. f. totus acutus, totus sapientia, totus iustitia, & sic de cæteris. 706. 1. f.

Deus eadem virtute creat, qua indicat. 717. 2. post m.

Gilly comment. Theol.

habet perfectionem, & est perfectio, sunt idem. 708.

1. m. est vnus, non est compositus. 712. 1. f. summe vnus. 716. 1. m. à simplex est, quam vnus. 717. 2. p. per se primo sapiens, iustus, omnipotens. 721. 2. f.

Deus intelligit possibilia, nunquam futura, nec tamen ea vult intelligi mala, quæ nec vult. 730. 1. f. ut vnus, idemque multiplex. 766. 2. p. qui simplex est, cur multiplex dicatur. 769. 2. f. intelligit ens rationis à nobis fabricatum. 803. 1. m. & seq.

Deus proportionaliter similis creaturæ. 807. 1. f. immensus & infinitus. 807. 1. f. est Spiritus. 830. 2. post m. vtrum habeat sapientiam. 831. 1. p. abusus dicitur habere iustitiam. 831. 1. p. 832. 1. f.

Deus est diuinitas, & contra. 836. 2. p. verè est sua sapientia, ac deitas. 836. 2. f. sub ratione deitatis quatenus communicabilis, aut principium formale communicandi, aut visibilis. 838. 2. m. misericors punit, iustus misereatur. 844. 1. f. denominatur ab actionibus, quarum obiectum est. 845. 1. f.

Deus est obiectum amoris, timoris, & spei nostræ. 845. 1. f. denominatur causaliter ab omnibus suis effectibus. ibid. proprie solus est, quia semper est idem, & immutabilis. 875. 1. f. æternus, omnibus præsens, immutabilis. 875. 2. post m. non est mutabilis secundum substantiam in totum. 896. 1. m.

Deus substantia mutationis incapax. 896. 1. m. & seq. est ipse fons vite. 896. 1. post m. est, & viuut per essentiam. 896. 1. f. expers est omnino mutationis substantialis in partem. 901. 2. p. expers æterna & intrinsece mutationis. 902. 1. f. & seq. accidentarie mutationis incapax. 901. 2. f. & seq.

Deus summa bonitas, & infinita perfectio. 907. 1. f. si mutaretur, fieret deterior aiebat Plato. 907. 1. p. in affectibus perturbationis expers. ibid. f. & 2. p. est immutabilis penes actus immanentes. 911. 2. m.

Deus voluit Christum nasci ex Maria Virgine: propositio est ab æterno vera. 923. 1. f.

Deus non est mutabilis nouæ relationis aduentu. 928. 1. f. an verè dici possit ab æterno Dominus & creator, cur aliquid dubitauerit. 928. 2. post m.

Deus ex relationum resultantia, à quibus denominatur ex tempore, non efficitur mutabilis. 930. 2. ante m. quia semper idem est, ideo simpliciter, & verè ens est. 931. 2. post m. & seq.

Deus solus immortalis. 934. 1. p. solus immutabile bonum, bona verò condita ab illo, mutabilia sunt. 936. 1. m. æternus, immutabilis, & omnibus præsens. 937. 2. ante m. immensus. 937. ante f.

Deus præsens est rebus omnibus. 938. 1. p. ubique. 937. 2. ante m. 938. 1. ante f. & 2. f. 939. 1. m. & seq. 939. 2. p. ubique est prop. 940. 1. p. ubique semper per essentiam, & immensus. 949. 1. p. est rebus formaliter præsens rationis relatione. 961. 2. f.

Deus ubiq; præsens ostenditur Patrum testimonio. 968. 2. m. 970. 1. m. quomodo sit in re, seu creatura. 971. 1. f. ut sit multipliciter in rebus, nec sufficit, nec requiritur infestantia. 977. 1. f. per amicitiam est in iustis. 978. 2. f. 1. f. est, per essentiam, potentia, & præsentiam. 979. 1. m.

Deus à præsentia secum. Enunciationem, optime dicitur in rebus esse per præsentiam.

Deus in rebus omnibus substantiam, non autem reus, eo proprie, est totus vnus. 2. p. est in loco & tempore aliquo modo formaliter.

cccc 2.

comprehenditur locis; idque patrum testimonio. 993. 1. post M.

Deus est Spiritus, neque magnitudine corporis distenditur. 994. 1. P. Tantus in parvis, quāvis in magnis. ibid. M. ita totus est in vno loco, ut sit etiam totus in alio. 995. 1. M. ubique praesens, Virgilij testimonio. 999. 1. F. nusquam est, & est ubique. 1000. 1. F. & seq. an sit extra mundum. 1004. 2. P. & deinceps.

Deus ubi fuerit ante mundi constitutionem. 1006. 1. P. non est imaginaria spaij capedine ultra mundum. 1004. 1. P. erit in loco vacuo, si quo datur modo. 1008. 2. F. ut esse dicatur, vel operari in tempore. 1045. 1. F. habet apud se mensuram perfectionis, magnitudinis numeri, temporis, & 1058. 2. ante F.

Deus aeternus est, creaturae ad tempus durant. 1059. 2. ante M. arte dicitur vsus architectonica. 1061. 2. P. & deinceps. ratione aeternitatis vere coexistit tempori. 1088. 2. F. & coexistit rebus in omni differtia temporis existentibus. 1093. 2. post M.

Dei quas proprietates Theologia consideret. 291. 2. M. forma propria ab hominibus concepta, non est infinita. 103. 1. P. verbo fides habenda 304. 2. M. verbū scriptum libris canonicis continetur. 305. 1. P.

Dei nomine quid significatum. 372. 2. F. maius aut melius, cogitari nihil potest. ibid. idque in rebus esse, omne ferē hominum genus agnoscit. ibid.

Dei attributa, sunt de ipsius intrinseca & essentiali ratione. 454. 1. P. essentiae ratio formalis obiectiva, prout à nobis concipitur, includit existentiam. 493. 2. M. essentia, ut à nobis concipitur, non includit formaliter attributa. 497. 1. M. 502. 1. post P. essentiae ratio constitutiva, nec infinita est, nec intellectio. 509. 1. P.

Dei attributum quam habeat rationem. 515. 1. post M. attributa, prout à nobis concipiuntur, dicunt rationem substantiae. 525. 1. P. perfectiones attributales, ut à nobis concipiuntur, non se mutuo vendicant intrinsece. 511. 1. P. unitas omnium maxima. 597. 1. P. perfectiones in se non sunt plura, sed vnum. 708. 2. post M. aequales omnino, quia sunt idem. 709. 1. M.

Dei magnitudo est eadem, quae sapientia. 714. 1. post M. perfectionum docetur omnimoda indistinctio. 720. 2. M. substantia ab eiusdem energia nihil differt. 727. 1. M. perfectionum diversarum nulla distinctio ex rei natura. 729. 2. M.

Dei perfectiones ratione distinguuntur cum fundamento inter. 765. 2. F. perfectionum distinctio fundamentalis, non est penes connotata solum. 771. 1. M. perfectiones distinguuntur virtute. 777. 1. M.

Dei unitas probatur à Zacharia. 784. 1. P. attributorū distinctio fundamentalis unde sumpta. 787. 2. M. perfectionū distinctio fundamentalis, quo ad cognoscit, unde pendeat. 792. 1. M. essentia an intelligatur, videatur, communicetur. 838. 2. ante M. immutabilitatis rationes multae, & quae. 884. 1. F. esse à se, infinitas, perfectio summa. ibid. necessitas, ea quae proxima & adequata. 888. 2. F. actuum liberorum necessitas unde sumatur. 893. 1. P.

Dei immutabilitas offensa. 907. 1. F. loco Cyrilli, & Synod. Alexandrinae. 898. 1. P.

Dei immutabilitas offensa. 907. 1. F. quāvis indigna passus à mutabilitati. 898. 2. M.

Dei immutabilitas offensa. 907. 1. F. metaphoricē. 907. 1. F. non actione ad ipsum ter-

Dei immutabilitas offensa. 907. 1. F. esse volitionem novam, nec

Dei immutabilitas offensa. 907. 1. F. voluntati. 910. 1. post M. volun-

Dei immutabilitas offensa. 907. 1. F. bi. 914. 1. post M. &

deinc. voluntas immutabilis. 916. 1. M. & seq.

Dei immutabilitas omnimoda offenditur. 933. 2. P. & seq. & immensitas. 939. 2. ante M. & seq. ubique praesentia potius quodque ethnicis cognita. 942. 2. F. praesentia immediata ad res omnes unde possit offendit. 943. 1. P. operatio arguit ipsius ubique praesentiam. 947. 1. M. & sequemib. 101. Testimonio quoque sacrarum literarum. 947. 1. F. & deinceps. & testimonio patrum confirmatur. 949. 1. P.

Dei operatio supponit praesentiam potentialem ad effectum; effectum vero ad subiectum actioni suppositum. 956. 1. P. ad res omnes praesentiae fundamentum remotum, est quantitas ipsius virtualis, ab essentia, alijsque perfectionibus virtute distincta. 965. 1. M. ad creaturas praesentiae fundamentalis completa ratio, non est operatio ad extra. 971. 1. P.

Dei operationem externam, eius praesentiae fundamentum esse proximum. 971. 1. post M. ubique ostenditur testimonio Patrum. 995. 1. & 2. & immensitas omnia continentis. 997. 2. post P. immensitas & ubique ostensa ex patribus. 1013. 1. F. & 2. per totum. & 1014. & deinceps. aeternitas à patribus ostensa. 1028. 2. per totum.

Dei aeternitas & fide tractatur. 1031. 1. post M. & sacre scripturae testimonij confirmatur. ibid. & 1031. per totum. Et est à philosophis agnita. 1032. 1. post P. immutabilitas offensa. 1076. 2. F.

Dei essentia & unitate, & attributis ad unitatem pertinentibus. 421. per totū. Et essentia in se. 422. 1. P.

Dei essentia intrinseca ratione formali, omnis est perfectio absoluta. 444. 1. P.

Dei tum essentia, tum attributis prout à nobis concipiuntur. 493. 2. P. de attributorum ordine. 538. 1. F. de unitate. 545. 1. P. simplicitate. 602. 1. post M. perfectionum identitate. 679. 2. P. perfectionum distinctione. 739. 2. M. attributorum multiplicium subiecto, ratione, & causa. 782. 1. M.

Dei attributis locus D. Thomae. 789. 1. & 2. M. attributorum identitate locus D. Bernardi. 797. 1. M. & seq. attributorū distinctione locus Capreoli. 798. 2. F.

Dei una perfectione quae dicuntur, non omnia dicuntur de reliquis. 841. 1. P.

Dei immutabilitate. 855. 1. F. Et locus, Hugonis. 875. 1. F. Psalmista. ibid. 2. post P. Dionysii Areopag. ibid. 1. M.

Dei potentia & palinodia exponuntur loci Genesios, Ieremiae & Esae. 915. 2. ante M.

Dei immensitate, & immutabilitate secundū locum. 937. 2. P. de eternitate. 1028. 2. P.

ex Dei omnipotentia & operatione, colligi praesentiam ipsius ad res omnes. 926. 2. M. infiniti a se ostenditur, omnem perfectionem includi in ratione deitatis. 449. 1. M. operatione, recte inferri praesentiam eius ad omnia. 950. 1. P. & ipsius intimam praesentiam ad res omnes. 952. 2. F. operatione, immediatā ipsius ad res omnes praesentiam non colligi opinantium argumenta solvantur. 959. 1. P.

inter Dei perfectiones nulla distinctio datur ex rei natura. 704. 1. P. nec vlla colligitur ex sacris literis, aut patribus. 710. 1. M. inter perfectiones absolutas, ostenditur indistinctio summa formalis. 715. 2. P. inter perfectiones factas est distinctio virtualis, ut à diversis personis diversimodē participetur. 735. 1. F. Deo per essentiam conveni, ut sit actualis existentie. 439. 2. M. repugnat compositio ex eo, quo est, & quod est.

Explicatur ratio actus p
Deus est actus purus. cap. 1.

est. 624. 1. P. quatenus attribuantur ira & punitio.
807. 1. post m. tribuitur motus localis. 906. 2. P.
penitentia dolorque. ibid. ira, misericordia similia-
que. ibid. ante m. motus omnis. ibid. m.
Deo Philosophi tribuebant operandi necessitatem falso.
908. 2. post m. & seq. licet peculiaris aliquis locus
tribuitur in sacris aliquando liberis, hoc vbi obsat, vt
non sit vbiq. 940. 1. ante m. an, & quatenus ef-
se conveniat in loco. 991. 2. P. quomodo similes et
dissimiles creature. 739. 2. F. convenit aeternitas
in propriissima significatione. 1029. 1. F. cognitæ re-
rum creaturarum durationes. 1071. 1. F.
Deo tribuuntur omnium temporaria verba. 1076. 1. P. cur
Angeli non coeterni. 1088. 2. P. res esse realiter
presentes in eternitate, non tamen finaliter, aut semper,
statuit D. Thomas 1102. 2. F. ei res contingentes ef-
se finaliter, aut semper, aut ab eterno presentes in eter-
nitate, non est absolute dicendum. 1107. 2. m. non
coexistere res omnes semper. 1110. 1. F. eius ad crea-
turas antegressio probata. 1114. 1. F. & seq.
Deo, vt ad causâ speciali, Theologia est; ab eodem, vt
generali causâ, reliquæ scientiæ. 50. 1. post m. prin-
cipaliter verum Theologia fit. 51. 1.
cum Deo verum coexistentia in eternitate est simplici-
ter successiva, secundum quid permanens. 1112. 1.
post m.
de Deo, & ex Deo, est Theologia 58. 2. P. de ipso nomi-
na concreta, abstracta, & denominativa dicuntur.
Sio. 1. m.
in Deo singule persone Trinitatis, partes dici non possunt.
96. 1. F. finitas virtualis, quid sit. 110. 1. P. non est
compositio esse, & essentia 629. 2. P. penes essen-
tialia non est ad infirio realis, aut modalis. 695. 2. F.
non esse distinctione formale ex natura rei. 701. 1. m.
in Deo rationes communes non distinguuntur à particu-
laribus ex rei natura. 711. 2. m. multiplex simplicitas,
& simplex multiplicitas. 712. 2. m. an distet aliquid
esse scire, intelligere, posse. 868. 1. ante m. varie-
tas existens penes actus liberos, esset vera: moralis
tamen Deo non repugnaret semper ex propria ratio-
ne. 917. 1. m.
Deum esse precipuum subiectum Theologie, sub ratione
restauracionis, quæ dicunt. 99. 1. F. eam esse, vt osen-
datur. 405. 1. P. esse colligitur ex subordinatione re-
rum ad vnum finem ultimum. 415. 1. P. esse vnum, nõ
esse per se notum. 570. 1. F. sed ostenditur ex fide rum
diuinis, tum huius, tum illius. Quatenus demonstrabile si-
riorioribus. 575. 2. ante m.
Deũ non contineri per se ac directe sub aliquo genere vni-
uerso. 637. 1. P. nec sub genere. 642. 1. P. esse summæ
simplicitatis, fide tenemus. 728. 2. F. non later vlla ra-
tio obiectiua cognoscibilitatis. 762. 1. P. esse naturam
diuinitatis simplicem. 828. 2. F. nullo modo in creatu-
ram conuerti esse impossibile. 897. 2. P. non esse ter-
minum conuersionis creature in ipsum. 899. 2. post
m. & ex Cyrillo. ibid. F.
Deum patrem, si generaliter solum in tempore, fuisse mu-
tandum: quod abiq. 902. 2. m.
Deum veteris testamenti negabant Marcionistæ. 906.
2. P.
Deum accidentaliter non mutari, ostenditur, à simplici-
tate. 906. 2. P. ab omnimoda perfectione. 907. 1. P.
à sufficienti mutationum accidentalium enumeratio-
ne, quæ in Deum nõ cadunt. ibid. ante m. ipsum tam
perfectionem amittere, quàm perfici esse impossibile.
907. 1. P. ipse nequaquam subit mutationem pro-

uiam, de nouo a relationibus ad creaturas denominatus. 929. 1. F.

Deum sua immutabilitas discernit a creaturis, perpetua uicissitudini obnoxius. 934. 1. post m. presentem esse rebus omnibus, non substantia & entitate, sed cognitione tantum, quosdam opinatos fuisse. 938. 2. m. non esse in definito loco, sed in ipso esse potius unum. 962. 1. F. non contineri loco. 965. 2. ante F. esse in loco improprie, scholastici docent. 994. 2. m.

Deum replere omnia loca formaliter. 998. 1. & 2. nufquam esse, ne dicat aliquis absolute. 1000. 1. m. existentem ubique. ibid. & deinceps esse extramundum, supraque caelum. 1011. 2. m. 1019. 2. m.

in Deum non cadit compositio passiva, per accidens, neque corpora. 614. 1. P. nec accidentaliter mutatio. 906. 2. P.

Dialectica uelut Theologo. 24. 1. F. instrumentum Theologiae. 27. 2. F. philosophica, reprehensa a patribus, non est uera dialectica. 26. 2. m.

Dialectica arte Latini Graecis in Concilio Florentino superauerunt. 25. 1. m.

Dialectica uis non abhorret a Theologo. 23. 1. F. ad quid inferuiat Theologo. 27. 1. m. ratione probatur. 25. 1. F.

Dialecticam in Theologia qui Patres damnant. 23. 1. F. quatenus Theologia requirit. 27. 1. post m.

Dij plures non sunt, inter se contrarii. 587. 1. P.

Dionysius Areopag. de identitate Dei. 715. 2. F. de immutabilitate Dei. 875. 2. m. de Deo, nullis locis comprehenso. 968. 2. F.

Dionysii locus de Deo, casualiter ab omnibus suis effectibus denominato. 845. 2. P. in deitate & inas relationes existere per processionem. 902. 1. post m. de Dei eternitate, immutabilitate, & omnibus praesentia. 937. 2. ante m.

Dionysii q. 3. Dei eternitatem explicantis. 1032. 1. P. quare Deus Rex dicatur saeculorum. 1034. 1. m. de eternitate, ut mensura. 1070. 1. F.

Discursus Theologicus ut constare possit altero principio murali. 59. 2. F.

Discursibus quia, vel propter quid, Theologus quomodo utatur. 96. 2. ante F.

Diffinitio nec fit inepta, nec eloquentia mendax. 261. 1. P.

Diffinitio ex natura rei multipliciter accipitur. 685. 2. P. ex rei natura modalis, in perfectionibus attributalibus. 699. 1. P. ex connotatione rerum suapte natura, vel uirtute distinctarum, rationis est ratiocinata. 764. 2. post m.

Diffinitio nulla datur ex rei natura inter Dei perfectiones. 704. 1. P. nec ulla colligitur ex sacris literis, aut Patribus. 710. 1. m.

Diffinitio nullus est a seipso ex rei natura. 709. 2. P. quoniam actualis multipliciter supponit actuale eius esse, secundum quod est diffinitio. 749. 2. F. diuiditur adequatè in realem, & rationis. 751. 1. P. perfectionum diuinarum actualis, consistit in multiplici esse intellectio unius obiecti, simpliciter. 782. 1. m.

Diffinitio 94. 1. 746. 1. P. ad euitandam contradictionem satis. 731. 2. P. datur praeter distinctionem ex natura rei. 740. 1. m. in distinctionem rationis ratiocinatae. 741. 1. P.

Diffinitio rationis 94. 1. ante m. ratiocinatae. 2. ante m. rationis intellectus, secundum

Diffinitio ratiocinatae

placem intelligendi. 798. 2. F. formaliter sumpta, est ab aeterno obiectu in intellectu diuino. 801. 1. F.
 Distinctio realis aut modalis, non est in Deo penes essentialia. 695. 2. F. formalis ex natura rei non est in Deo. 701. 1. M. virtualis accepta non eodem modo. 778. 1. F. fundamentalis obiectina cognoscibilis vno simplici actu. 796. 1. M.
 Distinctio & identitas quid & quodplex. 680. 1. P.
 Distinctionis rationis, alie diuisiones explicate. 760. 1. P.
 Distinctionis penes modum significandi genera duo. 761. 1. M. secundum rationem relationis, quod habeat fundamentum proximum. 783. 1. M.
 Distinctiones quibus signis inter nosci possint. 691. 1. F.
 Distingui solo nomine, solore significandi aut concipiendi modo, bifariam usurpatum. 769. 2. M.
 Diuinus intellectus est principium generationis verbi diuini. 842. 2. post M.
 Diuina essentia est unita humanitati. 842. 1. ante M.
 Diuinitatis naturam simplicem esse Deum. 838. 2. F.
 Diuinitatem esse Deum, & vice versa. 836. 2. P.
 Doctores sacri debellauerunt hereses. 5. 2. P. sunt Ecclesia firmamentum. 6. 2. ante M. sunt insar oculorum. ibid. post M. sunt velut arbores pulcherrime. ibid. F. dentibus comparantur. 6. 1. M. sunt, ut splendor firmamenti. 9. 1. F. Catholici sunt vsi scholasticorum disputandi more. 10. 2. M. scholastici, quamuis inter se dissensiant, fidei tamen unitate copulantur. 12. 1. M.
 ad Doctores & Patres interpretandos documenta. 350. 71. P.
 Doctorum consensus communis quam certitudinem faciat. 352. 2. post P.
 Doctrina sacra typus, fons, seu fluuius. 4. 2. M.
 Dolores & penitentia Deo tribuuntur. 906. 2. P.
 Durandi argumentis, de subiecto Theologie, respondetur. 101. 2. ante M.
 Durare, ac esse in tempore, non idem. 1045. 1. post M.
 Durationis nomina quando usurpentur sacre literae. 1035. 2. ante M. Ratio propria formalis quae. 1038. 1. post M. ut quanta. 1042. 2. M.
 Durationis create communem rationem non dicere aliquid ex rei natura distinctum ab essentia. 1051. 1. P.

E.

Ecclēsia tripliciter considerata. 37. 2. P.
 in Ecclesia duplex auctoritas considerata. 340. 2. P.
 Ecclesiae nomine quid intellectum. 337. 1. M.
 ex Ecclesiae auctoritate irrefragibile ducitur argumentum fidei. 336. 2. F. tribus modis argumentari licet. 337. 2. ante M.
 Ecclesiast. locus expositus. 4. 2. M. 1021. 1. post M.
 Effectuum contrariorum contrariae sunt causae. 889. 1. P.
 Efficiens & finis habere debent inter se proportionem. 46. 2. F.
 nec Eloquentia sit mēdax, nec inepta disputatio. 26. 1. P.
 Empedocles, de amicitia inter res suae generis similes. 808. 2. M.
 Ens simplex, est totum quod est. 108. 1. F.
 Ens & vnum, sunt vna natura, sed non vna ratione.

di-
 re-
 tus intelligit. 803. 1.
 munis à priu-
 Explicatur ratio actus p-
 am alicubi. 1004. 2. M.
 Deus est actus purus. cap. 1. 703. 2. P.

Esaiā locus expositus. 2. 2. P. 997. 1. P. 1012. 2. F. & alius. 1013. 1. P.
 Esaiā locus, de Christo, vero Theologo. 2. 2. P. de pastoribus Ecclesiae malis. 8. 1. post M. de Dei palinodia. 915. 2. M. de Deo ubique praesente. 938. 1. ante F. de immensitate Dei. 939. 2. post M. de Deo mensuram omnium tenente. 1058. 2. ante F.
 Esse à se, immutabilitatis diuinae quaedam ratio, licet non propria, & immediata. 884. 1. F.
 Esse in rebus per essentiam, & esse tanquam in loco, non est prorsus idem. 988. 2. P.
 Esse ubique, Deitatis est proprium. 1000. 2. F.
 Esse quorum non est idem, non distinguuntur sola ratione. 742. 1. P.
 inter Essentiam & attributa nulla distinctio datur ex rei natura. 720. 1. P.
 per Essentiam, potentiam, & praesentiam Deus in rebus est. 979. 1. M.
 Existendi modus per praesentiam, ut explicetur optime. 981. 2. post M.
 Exodi locus. 1076. 1. P. de Deo per essentiam existente. 896. 1. F. de immutabilitate Dei. 932. 2. ante M. 1076. 2. F.

F.

Fides ut gignatur. 33. 1. F. habitus est, per se infusus. 54. 2. P. est vel acquisita, vel infusa. 69. 1. P. est de non visis, opinio de incertis. 86. 1. post M.
 Fides ac Theologia quid differant. 51. 2. M.
 Fides veterum Patrum, ac nostra, quomodo sit eadem. 42. 1. ante M.
 Fidei argumentum infallibile sumitur ex Apostolicis traditionibus. 332. 2. P. & ex Ecclesiae auctoritate. 336. 2. F.
 Fidei ac Theologiae subiectum idem. 91. 1. P.
 de Fidei rebus inquisitio utilis & honesta. 14. 1. post M. à patribus comprobata. 15. 2. F.
 per eandem reuelata cognoscuntur quod sint, non quid sint. 14. 2. P.
 Finis dupliciter dici potest. 43. 1. post M. sapientiae diuinae proximus, quis. ibid. 2. M.
 Finis & efficiens habere debent inter se proportionem. 46. 2. F.
 propter Finem dupliciter est res aliqua. 44. 1. P.
 contra Finem Theologiae, obiectiones. 46. 1. F.
 Finitas virtualis intelligibilitatis obiectinae, ratio formalis est, sub qua, ex parte obiecti primarij. 107. 2. M. virtualis in Deo, quid sit. 110. 1. P.
 Fons fluuii, ut, typus doctrinae sacrae. 4. 2. M.
 Fonti comparata Theologia. 4. 2. ante M.
 Forma quaeuis aut est per se subsistens, aut informans. 721. 1. post M.
 à Forma ut denominetur aliquid, non requiritur, ut ea forma sit ipsius informans. 720. 2. F.
 Fulgentij locus, explicans diuinam simplicitatem. 864. 1. M. & 2. P.
 Furor Dei sumptus metaphorice. 907. 1. F.

G.

Geneseos locus explicatus. 4. 2. ante M. 978. 1. F. & 2. P. 1029. 1. post M. & F. de mundi generatione. 1040. 1. ante M. de Dei penitentie. 807. 1. post M. 906. 2. P.
 Geneseos & Ieremia loci de Dei penitentie expositi. 915. 2. ante M.

Gholam, **W**, capitur pro eternitate vera. 1030. 2. P. pro longissimo tempore, principium & finem habente. ibid. pro longo temporis spacio, etiam terminis utrinque circumscripto. ibid. ante m. pro duratione, principium non habente, vel finem. ibid.

Gilberti locus de distinctione attributorum Dei. 767. 1. F. sententia à Concilio damnata quæ. 836. 2. P. 863. 2. F.

Godofredi locus de rationis distinctione. 798. 2. F. & seq.

Gregorij locus, quid speculari Theologos, & in sententijs oporteat spectare. 6. 2. m.

Gregorij locus, de Dei voluntate intellectuque immutabili. 914. 2. ante m.

Gregorij locus, de creaturarum substantia nihili ad Deitatem comparata. 933. 2. ante m.

Gregorij locus, de Angelorum mutabilitate. 934. 2. F.

H.

Habitus declarativus an sit fidei. 30. 1. m. Non solum quid nominis est. 31. 2. F.

Habitus propriè Theologicus, non est declarativus. 28. 1. F. non est tantum declarativus rerum, absque intellectu adhesionem. 22. 1. post m. est adhesionis, probativus, & secundario defensivus. 33. 2. F. probatur non adhesionis esse. 34. 1. P. probatur adhesionis esse. 35. 1. ante m.

Habitus Theologicus per se ac propriè, non est probativus principiorum revelatorum, sed conclusionum ex ipsis deductivus. 38. 2. m. Non est probativus aut discursivus circa fidei principia. 39. 2. P. differit circa conclusiones, principijs revelatis fundatus. 40. 1. ante m.

Habitus Theologici in ipsa Theologia quatuor. 28. 2. m. Et an sint ex ipsa distincti. 29. 1. post m. sunt à fide distincti. 29. 2. F.

Heresum causa passionum est ignorantia. 8. 1. F.

Hæretici non retinent cognitionem Theologiam, quam habebat ante suam hæresin. 78. 1. P.

Hæretici amissa fide, simul Theologiam perdunt. 70. 2. ante m. unde gloriantur, doctrinam suam nisi puro verbo Dei. 32. 2. post P. nihil admittunt, præter scripturam Canonis libris contentam. ibid.

Hæreticorum doctrina non Theologica. 4. 2. post m.

Hæreticorum argumenta contra scholasticam Theologiam. 9. 1. P. 10. 1. m.

Hæreticorum Patriarchas esse, philosophos. 19. 1. post P. præsumptio temeraria, dicentium sacras literas esse perspicuas, & intellectu faciles. 32. 4. 2. F.

Hieremie locus, Deum ubique præsentem esse. 938. 2. F.

Hieronymi locus de passionum Ecclesie rudium noxa. 8. 1. F. de piorum scriptis contra hæreses. 9. 2. ante m.

Hieronymi de voce **W**, seu **W**, 1030. 2. m. non tamen semper vera. ibid.

Hilarij locus, de Deo accidentaria mutationis experte. 906. post m.

Hilarij locus, de Deo ubique præsentem. 962. 1. F.

Historie tam Ecclesiastice, quam profane usus, quatenus Theologo serviat. 364. 1. m.

Homo causa non est præcipua scientiæ Theologicæ. 52. 1. m. secundum quod compositus ex contrarijs, est corruptibilis. 870. 2. F. secundum quod habet animam, est factus ad imaginem Dei. ibid. quatenus ordinatur ad beatitudinem, est immortalis secundum animam. 871. P. quatenus coloratus, est visibilis. 871. 1. P.

Hominis vnus tantum sententia non adfert argumentum certitudinem. 345. 1. F.

Homines quin sunt mutabiles, cum sint Angeli quoque. 934. 2. F.

Honorij Pape locus, de Theologia tum professorum, tum studiosis. 9. 1. F.

Hugonis locus, de immutabilitate Dei. 875. 1. F. de existimantibus Deum præsentem non esse cunctis per essentiam, verum potentialiter. 938. 2. post m.

Humana omnis auctoritas fallibilis. 345. 1. F.

I.

Iacobi Apost. locus de locali motu Dei. 906. 2. P. de immutabili Dei voluntate expositum. 916. 1. m. Ideæ vnus ratio sine ratione alterius non reperitur in vilo subiecto. 77. 1. F.

Ideæ, vel sunt rationes intellectus in mente diuina, vel ipsa essentia diuina. 781. 1. F.

Idem ex rei natura, & modo quous ratione differens, ut distinguenda sint. 763. 1. post M.

Identitas ex natura rei inter prædicatū & subiectum, sufficit ad veritatem in identico sensu. 819. 2. P.

Identitas & distinctio quid & quotuplex. 680. 1. P.

Identitas aut distinctio, proprietates est necessarij consequens naturam. 736. 1. P.

Identitatis negatio cum alio non constituit formaliter rationem vnus, sed illam sequitur. 566. 1. post M.

de Identitate perfectionum diuinarum. 679. 2. P.

Ignis esse substantiale, & esse respectuum elementis, distinguuntur à parte rei. 742. 1. ante M.

Ignis & elemento non est idem esse. 742. 1. P.

Immensitas propriè quid. 1024. 1. M.

de Immensitate & immutabilitate Dei secundum locum. 937. 2. P.

Immutabilitas, modus est quidam identitatis. 875. 2. P.

Immutabilitas Dei ostenditur ex Augustino. 890. 1. post M. & deinceps.

Immutabilitas actuum liberorum voluntatis diuina, scientiæque visionis vnde. 922. 2. P.

Immutabilitas omnimoda, incommunicabilis est creature, ex parte tamen participabilis. 931. 1. M.

Immutabilitatis attributum in quo consistat. 877. 2. P.

Immutabilitatis diuina rationes multe, & quanam. 884. 1. F. Ratio, licet non propria & immediata, est, esse à se. ibid. Infinitas, & summa perfectio. ibid.

proxima & adequata ratio, sola necessitas. 888. 2. F. diuina proxima & adequata radix, est absoluta necessitas. 890. 1. F.

de Immutabilitate Dei. 875. 1. P.

In præpositionis expositio. 988. 1. M.

Indistinctio summa formalis ostenditur inter absolutam Dei perfectiones. 715. 2. P.

Infinitas non est propria Dei forma, ab hominibus concepta. 103. 1. P. ab alijs attributis distincta, non est ratio Dei ut constitutiva. 78. 1. post M. sed ipsum esse. 481. 1. P. est ratio quedam immutabilitatis diuina. 884. 1. F.

Innocentij Pape locus, de Theologicarum disputationū utilitate. 10. 1. F.

Intellectio, secundum actio vitalis. 87.

Intellectualiū habitus.

Intellectus quomodo.

Intellectus an, post posuit elicere esse.

INDEX RERVM

Intellectus, secundum vim intelligendi, limitatio an sit necessaria. 783. 2. P.
 de Incommutabilitate loci Alberti Magni. 1049. 2. F.
 Incommutabilitas ratione spiritualitatis excludit permulionem, incommutabilitas vero passionem. 941. 2. M.
 Iobi locus explicatus. 932. 1. M.
 Iobi locus declaratus. 991. 2. P.
 Iobi locus expositus. 1004. 2. P.
 Iobi locus de crudelitate tropica. 907. 1. F.
 Iobi locus, de creaturarum mutabilitate. 934. 1. ante M.
 Iobi locus de mutatione tam Angelorum, quam humanum. 934. 2. F.
 Iobi locus, de Dei eternitate. 1035. 2. ante M. 1039. 1. post M.
 Iobi locus, de humane vite certa mensura. 1058. 1. P.
 Iobi locus, de rerum creaturarum durationibus. 1071. 1. F.
 Iobi locus, eternitati tribuens dies & annos. 1062. 1. F.
 Iobi loca de immensitate Dei. 939. 2. post M.
 Iobi locus, de Deo architectum se fingente. 1061. 2. P. Et mensuram durationis rerum tenere. ibid. post P.
 Ioannis locus explicatus. 978. 1. F. 1012. 1. F.
 Ioannis locus, de Deo per essentiam viuentis. 896. 1. F.
 Ioannis locus, de mensura finis quid significante. 1057. 1. post M.
 Ioannis locus, expositus de Spiritu sancto. 1033. 1. P.
 Ioannis Evangeliste locus, ex 1. capite. 743. 2. P.
 Ira, quatenus Deo tribuitur. 807. 1. post M. 906. 2. ante M.
 Irenei locus, de creaturis obnoxii mutationi. 934. 2. ante M.
 Iudith locus, quorum sit amplecti Theologiam. 3. 2. M.
 Iudaeorum nonnulli putabant, Hierosolymitano templo Deum concludi posse. 938. 1. post M.
 Iulianus apostata Christianos ab humanorum literarum studio remouit. 21. 2. P.
 Iustitia distinguitur ratione ratiocinata à sapientia. 843. 1. F.

L.

Latin. Graecos in Concilio Florentino dialectica superarunt arte. 25. 1. M.
 Leuitici locus, de hereseos lepra & contagione expositus. 9. 2. m.
 Libertas vnde pendeat. 702. 2. F.
 Literalis sensus ex necessitate solus requiritur. 314. 1. F.
 Literalis sensus figuratus in quo consistat. 307. 1. ante m.
 de Literali sensu sacre scripturae. 304. 2. m.
 Literales eiusdem loci sensus an plures. 314. 2. F.
 Locus à tempore quid differat. 1044. 2. P. 1045. 1. F.
 Loci conditiones omnes, assignatae ab Aristotele, repugnant Deo. 993. 2. m.
 in Loco non est propriè Deus. 991. 2. P.
 Locus est thesaurus argumentorum ad faciendam fidem. 302. 1. P.
 Locus est vel insitus, vel extrinsecus. 2. m.
 de Loci ab auctoritate scripturae. 329. 1. ante m.
 de Loco ab auctoritate scripturae. 329. 2. ante m. Traduntur apostoli. Ecclesia. 336. 2. F. Antiqui.

M.

Magistri nomen à Christo quomodo vetitum. 50. 2. ante M.
 Marci locus, de significato verbi misereri. 1077. 2. m.
 Marcioniste Deum veteris testamenti negabant. 906. 2. P.
 Marij Victor. locus, ubi concreta de abstractis prædicantur in diuinis. 838. 2. F.
 Marfilij locus de eternitate. 1053. 1. m.
 Materie probatur modis quatuor. 57. 2. post m.
 Mathematicus verè quantitatem cõcipit cum abstractione à materia sensibili. 808. 2. P.
 Matthei locus explicatus. 1029. 2. m.
 Matthei locus, de Apostolorum ad prædicandum missione. 6. 1. post m. de Theologi Ecclesie veteri. ibid. 2. P.
 Mensura quid. 1056. 1. F. significat aliquid finium. 1057. 1. post m.
 Mensura sine mensura, Deus ipsa. 1058. 2. m.
 Messia periphrasis. 1029. 1. post m.
 Michae locus, de eternitate Dei. 1035. 2. ante m.
 misereri, capitur nunc pro sola mens interiore. 1077. 2. m. Nunc pro opere externo miser cordia. ibid. & post m.
 Misericordia, ira, similiaque Deo tribuuntur. 906. 2. ante m.
 Motus haud excluditur à mutatione. 906. 2. m. Deo tribuitur à sanctis patribus. 906. 2. m.
 Motus & affectus Deo tribuuntur in sensu tropico, & metaphorico. 907. 1. F.
 Motus localis Deo tribuitur. 906. 2. P.
 Multiplicitas actualis conceptuum necessaria est ad distinctionem rationis attributorum Dei. 782. 2. m. extra Mundum Deus est. 1011. 2. m. 1019. 2. m.
 Mutabilis seu ad mutationem apti, definitio Gabrielis. 876. 1. m.
 Mutatio quid, & quod duplex. 875. 2. F.
 Mutatio definitur ab auctore. 876. 1. m. propriè dicta quæ. 877. 2. P. eterna & intrinseca, à Deo exclusa. 902. 1. F. & seq. accidentalis in Deum non cadit. 906. 2. P. non abest ab actionibus. 906. 2. m.
 Mutationis genus triplex. 878. 1. F. substantialis in partem Deus expers est omnino. 901. 2. P.
 Mutationem substantialem tollit à Deo Paulus Apost. 896. 1. m.
 Mutationum varietas vnde. 878. 2. F.
 Mysticus sensus fundari debet in literali. 310. 1. ante m.
 Verum à Spiritu sancto, debet esse inuentus, an à scriptore sacro intellectus. 310. 2. P. est vel allegoricus, vel tropologicus, vel anagogicus. 313. 1. m.

N.

Naturalis ratio. 368. 1. P.
 Nazianzeni locus de eternitate. 1056. 1. P. de eternitate existentia ex principij finisque negatione. 1073. 2. m.
 Necessitas sola, proxima & adequata ratio est immutabilitatis. 888. 2. F. non modo tollitur per contingentiam, sed etiam per impossibilitatem. 891. 2. m.
 Nexus omnis naturalis ex appetitu nascitur. 698. 2. m.
 Nomina secundum voces diuersa tantum, non indicant multiplicitatem. 770. 1. P.

de Naturali ratione. 368. 1. P.
 Nazianzeni locus de eternitate. 1056. 1. P. de eternitate existentia ex principij finisque negatione. 1073. 2. m.
 Necessitas sola, proxima & adequata ratio est immutabilitatis. 888. 2. F. non modo tollitur per contingentiam, sed etiam per impossibilitatem. 891. 2. m.
 Nexus omnis naturalis ex appetitu nascitur. 698. 2. m.
 Nomina secundum voces diuersa tantum, non indicant multiplicitatem. 770. 1. P.

Nomi-

Nomina prout significant, involuunt diuersos conceptus sibi respondentem. 770. 1. ante M.
 Nomina diuina simplex aliquid vnum significantia. multiplices tamen ratione significant illud. 768. 2. post M.
 Nomina concreta, abstracta, & denominativa de Deo enuntiantur. 810. 1. M.
 Notitia practica non necessario pendet ab actuali relatione in finem. 212. 2. F.
 Notitia practica non determinat necessario voluntatem, ut sibi conformetur. 226. 1. M. Non sibi vendicat subiectum, quod sit causa principalis, aut edere potens operationem. ibid.
 Notitia practica formalis ratio radicaliter sumitur ab obiecto materiali, completè verò ab obiecto mali in ordine ad finem. 222. 1. F.
 ad Notitia practica rationem non satis est quælibet relatio aptitudinalis in finem, sed ea sola, quæ fundatur in ratione mensuræ. 218. 2. P.
 Numerorum locus de immutabili Dei voluntate expostus. 916. 1. post M.
 Nunc aliud fluens, aliud permanens. 110. 2. F.
 Nunc rerum humanarum, & diuinarum, quid differant. 1079. 1. post P. & seq. Nunc præfens ibid. M.
 Nyssenus Theologiam comparat monti. 3. 2. ante M.
 Nysseni locus super illud. Adueniat regnum tuum. 887. 2. M.
 Nysseni locus, Deum à creaturis, perpetua vicissitudini obnoxius, sua immutabilitate discerni. 934. 1. post M. de diuina simplicitate. 864. 1. F. Deum esse summe bonum, infinitèque perfectum. 907. 1. P.

O.

Objectiones contra sublimium rerum indagacionem diluuntur. 16. 1. F.
 Obiectum dupliciter excedit potentie vitalis caput. 32. 2. P. Quoties diuersimodè concipitur, & significatur, non sunt iidem termini. 731. 1. M. Obiectie habet omnes ferè causandi modos. 78. 2. M. Est materiale, & formale. ibid. F. & materiale rursus triplex. ibid.
 Obiectum & subiectum, an sint idem. 79. 1. P.
 Obiecti diuisio. 79. 1. post M. Ratio formalis triplex. 84. 1. P. Quid sit. ibid. ante M.
 Omnipotentie diuine vnicatio est quasi specifica, imò individualis. 770. 2. M.
 ex Omnipotentia & operatione Dei, ipsius ad omnes res presentiam colligi. 946. 2. M.
 Operatio vitalis habet consideranda duo. 907. 2. M.
 ex Operatione Dei rectè inferri eius ad res omnes presentiam. 946. 2. M. 950. 1. P. 952. 2. F. Et aliter opinantium argumenta solvuntur. 959. 1. P.
 Opinio de incerto est, fides de non visis. 861. post M.
 Orator exemplis, quasi demonstrationibus uti potest. 33. 1. P.
 Origenis locus, de diuine naturæ inconuertibilitate. 897. 2. post M.

P.

Paralip. & Regum locus explicatus. 939. 2. M. 1012. 2. post M.
 Parmenidis philosophi de Deo sententia. 703. 1. F.
 Passions vox in Deum non quadrat. 907. 2. P.
 inter Passionem demonstrandam, medium terminum, &

subiectum, debet esse distinctio ex rei natura. 735. 2. F.
 astorum ignorantia, est heresum causa. 811. F.
 Pater est Deitate Deus, & est ipsa Deitas. 836. 2. M.
 Patres qui Dialēctici in Theologia damnantur. 23. 1. F.
 Patres Deo motum tribuunt. 906. 2. M.
 ad Patres aliosque Doctores interpretandos documenta. 360. 1. P.
 Patrum communi doctrina, Deus expers est omnis mutationis. 897. 2. M. & seq.
 Patrum testimonio Dei ad res omnes confirmatur presentia. 949. 1. P. Deus ostenditur ubique præfens. 968. 2. M. 993. 1. & 2. Nullis propriè comprehenditur Deus locis. 993. 1. post M. Deus replet omnia loca formaliter. 998. 2. post P.
 Patrum dicta, de Philosophia scientiarumque, ad Theologiam inutilitate, exponuntur. 22. 1. P.
 Patrum confirmatur autoritas, Deum esse presentem ubique. 940. 2. P. & Deinceps. seqq. column.
 S. Paulus frequenter argumenta sumit ex scripturæ sensumifico. 310. 2. F.
 Pauli locus explicatus. 1012. 1. F. & seq. 1021. 1. post M. De suo Evangelium prædicandi munere. 6. 1. ante M. de Theologia vtilitate. 7. 1. F. de Doctorum Ecclesiæ scopo. 8. 1. P. & ut sint eruditii. ibid. M. de hereticorum noxa. 9. 2. P.
 Pauli locus ab hereticis contra Theologiam scholasticam usurpatus perperam. 10. 1. M. Locus, de Deo substantialis mutationis experte. 896. 1. M. de Dei solius immortalitate. 934. 1. P.
 Pauli locus, de Dei ubique presentia. 947. 2. P. 948. 1. F. de Verbo eterno & increato expostus. 983. 1. M. de Dei incarnatione. 1040. 1. P. de Dei carnitate. 1042. 1. M. De acceptione verbi Misericordie. 1077. 2. post M.
 Pauli loca expostia. 981. 1. M.
 Perfectio omnis absoluta, est de intrinseca ratione formalis essentie diuine. 444. 1. P. Et in ratione Deitatis includi, ostenditur ex infinitate diuine. 449. 1. M. Summa, est ratio quedam immutabilitatis diuine. 884. F.
 de Perfectione Dei vna que dicuntur, non dicuntur omnia de reliquis. 841. 1. P.
 Perfectionem continere simpliciter & actu, excellentius est, quàm virtute. 724. 1. F.
 Perfectiones attributales, prout sunt in re, & essentiam diuinam, & se mutuo vendicant. 486. 2. P. in rebus creatis magis habent rationem partis, quàm substantiæ suppositæ. 713. 2. post M. copulantis essentie diuine per se, & non per accidens. 723. 1. P.
 Perfectiones Dei attributales quid importent. 518. 2. F. ut à nobis concipiuntur, non se mutuo vendicant intrinsecè. 531. 1. P. ante omnem intellectus operationem formaliter ex rei natura distinguuntur. 701. 2. P.
 Perfectiones diuine distinguuntur ratione ab inuicem & ab essentia. 765. 2. F. distinguuntur ratione ratiocinante, an ratiocinata. 767. 1. P. secundum quos tantum per connotata distincte. 771. 2. P.
 Perfectiones, distinguuntur cum fundamentum in re. 765. 2. & distinguuntur virtute. 777. 1. M.
 Perfectiones essentialis, in plurali scriptura. 710. 1. post M.
 inter Perfectiones Deitatis. 704. 1. P.
 aut Patribus. 706. 1. P.
 inter Perfectiones summæ formalis.

INDEX RERV

- Perfectionibus diuinis diuersis tribuntur effectus di-
uerfi. 710. 2. P. non tribuntur predicata aliarum
propria. 732. 2. P.
- Perfectionum diuinarum docetur omnimoda indistin-
ctio. 720. 2. M. diuersarum nulla distinctio ex rei na-
tura. 729. 2. M. fundamentalis distinctio non est
per se connotata solum. 771. 1. M. distinctio funda-
mentalis, quoad cognoscenti, vnde pendet. 792. 1. M.
- de Perfectionum diuinarum identitate. 679. 2. P. Et
distinctio. 719. 2. M.
- Petri locus explicatus. 2. 2. P. 988. 1. M.
- Philonis locus, Deum nullo proprie contineri loco, sed
vniuersa continere. 903. 2. M.
- Philosophia, aliaque scientie naturales, Dei dona sunt.
21. 2. M.
- Philosophia quedam inanis est, alia vera. 22. 2. M.
- Philosophie, & scientiarum naturalium vsus, Theolo-
gie Scholastice non obstat. 18. 1. M. 19. 2. F.
- Philosophiam in errores quosdam videri inducere. 18.
2. ante F.
- Philosophi Deo tribuebant operandi necessitatem falsam.
908. 2. post M. & seq. quidam sunt opinati, Deum
non esse presentem rebus omnibus. 1. 938. 1. M. Eum-
que certo ac determinato loco includi posse. 941. 2. F.
- Quidam, Deum ubique presentem esse. 942. 2. post M.
- Philosophus esse patriarchas hereticorum. 19. 1. post P.
- Plato dicebat, Deum, si mutaretur, fore deterius. 907.
1. P.
- Platonis locus de eternitate. 1081. 2. M.
- Primum de Deo locus. 703. 2. F.
- Plura distincta possunt consistere sine ratione vniouis &
compositionis. 726. 2. M. actu distincta in vno con-
uenire simpliciter absque vnioue, possibile non est.
727. 2. P.
- Pluralitas ponenda non est absque necessitate. 772. 1. M.
- Pluribus de mundi constructione. 737. 2. M.
- Poenitentia dolorque Deo tribuntur. 906. 2. P.
- Poenitendo quatenus attributa Deo. 807. 1. post M.
- Poeta antiqui, Theologi dicti. 1. 2. M.
- Potentia passiva vsus sumenda. 877. 1. P.
- Potentie cuiuscunque operatio ab intellectu regulabilis,
& a voluntate imperata, praxis est. 100. 1. P.
- per Potentiam, presentiam, & essentiam Deus est in
rebus. 979. 1. M.
- Practica notitia non necessariò pendet ab actuali rela-
tione in finem. 212. 2. F.
- Practicarum scientiarum duplex est subalternationis
modus. 297. 2. ante F.
- Practicum & speculatiuum non sunt differentie essen-
tiales, diuidentes omnes habitus intellectuales, sed
tantum scientias naturales. 232. 1. F.
- ad Predicamenta pertinentium rerum varij modi. 633.
1. ante M.
- Predicationes in terminis diuinis an sint per se. 844.
2. M. que vere sint in identico sensu, & que in for-
mali. 860. 1. F.
- de Predicationum in diuinis terminis veritate. 806. 1. P.
- Premissa vtrique cum de fide & veritate est Theolo-
gicus. 58. 2. F.
- Presentia rei mutuum requiritur. 2. actum extremorum.
ita ad res omnes vnde
datur ex ipsius omnipo-
tentia a prius. 81. 1. post M. diui-
ni extremorum quodnam.
Deus est actus purus. cap. 1. 1. 1.
- per Presentiam, potentiam, & essentiam Deus in rebus
est. 979. 1. M.
- Praxis est, cuiuscunque potentia operatio ab intellectu
regulabilis, & a voluntate imperata. 200. 1. P. Et de-
finiuntur: Actio naturæ intellectus, suapte natura co-
tingens, & recta ratione mensurabilis. 207. 2. P.
- Principiorum diuisio. 57. 2. post P.
- Progressus infinitus in causis essentialiter subordinatis,
est impossibilis. 409. 1. ante F.
- Prophecia spiritus in Ecclesia primitiua ad quid utilis.
23. 2. F.
- Propositio, Deus est, secundum se, non quo ad nos, est per
se nota. 382. 2. ante F. Non est demonstrabilis a prio-
re. 391. 1. M. Est demonstrabilis a posteriore viato-
ribus. 396. 2. F.
- Propositio vel est vera, vel falsa, ex eo quod res est,
vel non est. 732. 1. f. 733. 1. M. de presenti verum
transit in necessariam de preterito. 1051. 1. f.
- Propositionis per se nota ratio explicatur. 375. 2. f.
- ad Propositionis in sensu formali veritatem, quid requi-
situm. 848. 1. f.
- de Propositione excitatur questio bifaria. 13. 2. ante M.
- ex Propositione negativa sequi affirmatiuam de predi-
cato negato. 839. 1. f.
- Propositiones tam affirmantes, quam negantes, ex ter-
minis diuinis constare, possumus esse vere. 806. 1. f. in
diuinis, vtrique termino concreto, vel abstracto con-
stantes, possumus esse vere. 830. 2. P.
- Propositiones per se, & per accidens. 848. 1. M. ex ter-
minis abstractis compositæ, in sensu formali veræ,
quænam sint, & vbi explicentur. 852. 1. f.
- de Propositionum vtrique termino concreto constantium,
& quando predicatum concretum est, subiectum ve-
rè abstractum, veritate. 813. 1. M. de ex vtrique ter-
mino abstracto constantium, veritate. 825. 1. P. de in-
terminis diuinis aliquid enuntiatum in ablatiuo
casu, veritate. 866. 1. f. de in terminis diuinis redup-
licatarum veritate. 870. 1. P.
- Proprietatis radix multiplex. 886. 2. M.
- Prouerborum locus expositus. 982. 1. M.
- Prouerborum locus. 1076. 1. P.
- Prouerborum locus explicatus, de Dei immutabili vo-
luntate. 916. 2. P.
- Prouerb. locum, de Deo architectum agente. 1061. 2. P.
- Prouerb. locum, de sapientia genita, se verbo diuino.
1090. 1. M.
- Prouerb. locum, Deo non coexistere res omnes semper.
1110. 1. f.
- Psalmista de Dei substantiali immutabilitate. 896. 1.
M. de immutabilitate Dei. 875. 2. post P.
- Psalmiste locus declaratus. 988. 1. M. 991. 2. P. 997. 2.
P. 1029. 1. M. 1029. 1. post M. 1076. 1. P.
- Psalmiste locus, de Theologia explanatus. 7. 1. P.
- Psalmiste locus de incredulis & ignorantibus expostus.
9. 2. P.
- Psalmista locus de ira diuina. 807. 1. post M.
- Psalmiste locus de Dei furore improprio. 907. 1. f.
- Psalmiste locus de Dei omnimoda immutabilitate, cre-
aturarum verò mutatione. 933. 2. P.
- Psalmiste locus suam aliarumque substantiam tanquam
nihilum estimandam Deitatis respectu. 933. 2. post M.
- Psalmiste locus, de Deo ubique presente. 939. 1. M. Et
iterum. ibid.
- Psalmi. locus expostus de triplici modo, quo Deus in o-
mnibus rebus est. 978. 2. M. de Dei eternitate. 1035.
2. ante M. de eternitate Dei. 1081. 2. post M. vbi

naturalium rerum duratio componitur cum eternitate. 1059.2. ante m. de immutabilitate Dei. 1076.2. f. de significato verbi. Misere. 1077.2. m.

Q.

Quæstio de propositione aliqua dupliciter excitatur. 13.2. ante m.

Quantitas metaphorica non uno solum dicta modo.

965.2. p.

R.

Ratio humana, principijs reuelatis fulta, causa licet minus præcipua, per se tamen est necessaria. 51.1. m.

Ratio constituens per se primò & completè essentiam in ratione essentie, non est intellectus diuina. 473.1. p.

Ratio, quam nomen significat, est diffinitio. 746.2. p.

Ratio est id, quod intellectus concipit de obiecto. 746.2. p.

Ratio formalis, quæ subiecti Theologici non est respectiva. 97.2. p.

Ratio formalis, quæ, subiecti Theologie, Deitas est. 102.1. p. & f.

Ratio formalis obiectiua triplex. 84.1. p. Quid sit. ibid. ante m.

Ratio formalis subiecti Theologici, quoad contingentes veritates, est essentia. 105.2. post p.

Ratio formalis motiua, seu propter quam Theologie est est diuina reuelatio. 124.2. ante m.

Rationis compositio quatenus cõcedi potest in rebus simplicibus. 662.1. post p. Non inepte concedi potest in diuinis 668.1. ante f.

Rationis distinctio præter distinctionem ex natura rei datur. 740.1. m.

Rationis distinctio quid. 746.1. p. in distinctionem rationis. Ratiocinatio, & ratiocinantis diuina. 756.1. p. alijs diuisionibus explicata. 760.1. p.

Rationis distinctio consequitur cõceptum actum ve simplicem intelligendi. 798.2. f.

Rationis distinctio formaliter sumpta, est ab æterno obiectiue in intellectu diuino. 801.1. f.

Rationis assignatur descriptio. 750.2. m.

Rationis vocabulum vt sumatur. 763.1. p.

de Ratione naturali. 368.1. p.

Regum locus explicatus de immutabili voluntate Dei. 916.1. f.

Regum & Paralipomenon locus, de immensitate Dei. 939.2. m. 1012.2. post m.

Rerum ad prædicamentum pertinentium varij modi. 633.1. ante m.

ex Reuelatis alia colligi reuelata. 411.1. p.

de Reuelatis per fidem cognoscimus, quod sint, non quid sint. 14.2. p.

Richardus de attributorum Dei identitate. 704.1. m.

Richardi locus de Dei vnitæ & multiplicitate. 766.2. p.

Richardi locus, vtum Deus habeat sapientiã. 831.1. p.

Richardi locus, explicans diuinam simplicitatem. 864.1. f. & 2. p.

Richardi locus, de propositionum veritate, in terminis diuinis aliquid enuntiantium ablatino casu. 866.2. p.

Richardi locus, de eternitatis proprietate. 1073.2. m.

Richardi definitio eternitatis. 1032.2. f.

S.

Salomonis locus explicatus. 997.1. f. 998.1. ante m.

Salomonis locus, de mobilitate sapientie. 906.2. m.

Salomonis locus expositus, de mobilitate sapientie. 911.2. 907.2. p.

Salomonis locus, de Deo vbiq; præsentem. 939.1. m.

Sanctorum nemo immutabilis. 934.1. ante m.

Sapientia est scientiarum exactissima. 35.1. f.

Sapientia diuina, est motiuum, in quod resoluitur Theologica veritas. 48.2. p.

Sapientie mobilitas. 906.2. m.

Sapientie mobilitas exponitur. 907.2. p. 911.2. p.

Sapientie spiritus quomodo multiplex, & simplex. 766.1. f.

Scientie obiectum habet omnes ferè cassaudi modos. 78.2. m.

Scientie subalternatæ, aliæ practice, aliæ speculative. 284.1. post m.

Scientie naturales speculative non subalternantur Theologie. 298.1. p.

Scientiarum naturalium, & Philosophie vsus non obest scholasticæ Theologie. 18.1. m. 19.2. f.

Scientiarum tam naturalium, quam supernaturalium Deus vt sit autor. 50.2. f.

Scientiarum humanarum vtilitas à patribus prædicata. 20.1. f. ad diuinam & reuelatam veritatem magna ibid.2. f.

Scientiarum practicarum duplex subalternationis modus. 297.2. ante f.

Scriptoris sacri, & amanuensis discrimen. 315.1. p.

Scriptura vtitur argumentis. 36.2. p.

Scripturæ sensus, omnis intellẽ à Spiritu S. 311.1. ante m.

Scripturæ sensus vel est literalis, vel spiritalis. 306.1. f. Literalis, est vel simplex, vel figuratus. ibid. m.

Scripturæ sensus verus vt eruendus. 324.2. post p.

Scripturæ sacræ sensus, ab Ecclesia traditus & approbatus, & verus & infallibilis. 327.2. p.

Scripturæ sacræ sensus, communiter à Patribus receptus, certus est & verus. 328.1. p.

Scripturæ sacræ eodem loco sub diuersis accepto sensibus, an possit argumentum sumi Theologicè. 332.1. p.

de Scripturæ sacræ sensu literali. 304.2. m.

à Scripturæ autoritate locus quem habeat vsus. 329.2. ante m.

Scripturam sacram intellectu esse facilem & perspicuam, heretici nimis præsumptosè dicunt. 324.2. f.

Non contentam esse nuda sui lectione, sed requirere quoque certam interpretationem à Spiritu S. testis est Apostolus. Petrus. 325.1. f.

Sensus scripturæ verus vt eruendus. 324.2. post p.

Sensus scripturæ communi Patrum consensione receptus, est germanus & indubitatus. 328.1. p.

Sensus verus & indubitatus vt internosci possit à probabili. 330.1. p.

Sensus literalis, & spiritalis, & necessarius est. 30.1. f.

Sensus omnis literalis, est apud Theologicæ dispositioni. 321.1. p.

Sensus literalis proprius Theologo. 322.1. post m.

Sensus literales eius, de sensu literalis sacro, ex sensu quo firmum, cum. 320.2. post m.

Separabilitas mutua.

INDEX RERVM

rei natura distinctionem. 763. 2. f.
 Sibyllas extitisse fatidicas, indubitatum est apud omnes
 344. 1. m.
 Simplicitas ubi summa, ibi vera & summa unitas. 717.
 1. f.
 Simplicitas, & actus parus, quatenus includunt neces-
 sitatem, sunt immutabilitatis ratio. 888. 2. f.
 Socrates, quatenus homo, est rationalis. 870. 2. f. & dif-
 cursus. 871. 1. m. & sensitiuus. ibid. 872. 1. post m.
 Solis mensura certa. 1058. 1. f.
 Speculatiuum & practicum differentia non sunt essen-
 tiales, quae diuidant omnes habitus intellectuales,
 verum scientias naturales tantum. 232. 1. f.
 Subalternationis ratio propria explicatur. 283. 2. f.
 Subalternationis ratio, quid requirat. 289. 1. p. 295. 2.
 post m.
 Subiectum an idem sit cum obiecto. 79. 1. p. Proprie lo-
 quendo quid sit. ibid. 2. ante m. secundarium quod
 sit. 80. 1. p.
 Subiectum attributionis Theologiae, non esse actum me-
 ritorium, aut ullam rem creatam. 89. 1. f.
 Substantia non est genus. Ens non est genus; non sunt
 contradictoria. 743. 2. f.
 Successio duplex. 1076. 1. f.

T.

Tangendi verbum sacra litera frequenter usurpant
 pro actione aliqua diuina. 972. 1. p.
 Tempus non esse speciem quantitatis. 1043. 2. p. Quid à
 loco differat. 1044. 2. post p. 1045. 1. p.
 Tertium omnium verba Deo tributa. 1076. 1. p.
 Tertullianus, de Deo humanarum passionum perturba-
 tumque experit. 907. 2. p. Arguitur locutionis
 incantae. ibid. Vtut verbo Conuersionis improprie.
 898. 2. m. & seq.
 Tertulliani locus, de Doctorem hereticorum, & igno-
 rantium, ab Orthodoxis & eruditione pollentibus,
 discernere. 9. 1. post m.
 Tertulliani locus, deo Deum non fuisse mutab. m. quod
 à Iudeis indigna sit passus. 898. 2. m. Loquendi
 modus improbat. 898. 2. m.
 Tertulliani locus, contra Marcionistas Deum veteris te-
 stamenti negantes. 906. 2. ante m.
 Theologia vnde dicta. 1. 1. p. Quae proprie sic dicta. 2. 1.
 m. alia euident, alia obscura. 2. 2. f. Symbolica quae.
 3. 1. p. Reuelata quomodo diuidatur. Quae magis
 presb. dicta. 3. 2. p. In qua significatione ab Autore
 tractanda. 3. 2. f.
 Theologia, doctrina Spiritus S. 2. 1. f.
 Theologia fonti comparata. 4. 2. ante m. Terra collata.
 ibid.
 Theologia scholastica ad fidei veritatem plurimū con-
 ferri. 5. 1. p. Perutilis. 8. 2. f.
 Theologia diuersis hominum statibus utilis. 7. 1. f.
 Theologia antiqua quid à noua differat. 11. 1. p.
 Theologia eloquentiae securus. 13. 1. p.
 Theologia quatenus dialectica. 27. 1. post m.
 Theologia quid sit. 28. 1. f. 2. post m.
 Theologia quomodo organum suo sua tneatur princi-
 pio, alia practica. 45. 2. f.
 Theologia specialis, reliquae scien-
 tiae. 50. 1. post m.
 Explicatur ratio actus p.
 Deus est actus purus. cap. 1. 2. 4. 2. p.

Theologia nihil exiguū speciale, quoad principia forma-
 lia. 55. 2. p.
 Theologia de Deo est, & ex Deo. 58. 2. p. vi scientia sit.
 60. 2. p.
 Theologia ab hominibus hic acquisita, non manet in ter-
 ris. 75. 1. m.
 Theologia non habet euidentiam ex resolutione ad no-
 titiam aliquam naturaliter euidentem. 140. 1. p. Non
 est euident ex resolutione in principia naturaliter
 euidentia, supposita fide. 144. 1. p.
 Theologia quatenus scientia dici possit. 163. 1. p.
 Theologia non est euident per resolutionem ad princi-
 pia, partim naturaliter, partim supernaturaliter eui-
 dentia. 155. 1. p. Non est proprie scientia consequen-
 tiarum. 169. 2. f. Formaliter loquendo non demon-
 strat proprie quid. 174. 1. ante m. Materialiter, con-
 stat principijs ad demonstrationem propter quid sus-
 scientibus. ibid. Est sapientia. 180. 1. p. Scriptura
 principia quatenus tneatur. 186. 2. m.
 Theologia non affectiua dicenda tantum, omnino ratio-
 ne practici & speculativi exclusa. 240. 1. p. Pure nō
 est practica, sed speculatiua dici potest simpliciter.
 243. 2. post m. Nec est pure speculatiua. 247. 1. f.
 Practica simul est & speculatiua. 252. 1. ante m.
 Praecipue tamen magisque speculatiua, quam practi-
 ca. 255. 2. p.
 Theologia viatorum est vna, specie distincta à quauis
 alia scientia. 258. 1. post m. ab habitu fidei, & ora-
 tione distinguitur. 265. 2. p.
 Theologia dignitate est inferior alijs habitibus intelle-
 ctuius supernaturalibus, praestantior naturalibus.
 278. 1. p. Theologia comparari potest cum ha-
 bitibus naturalibus, & supernaturalibus. 278.
 1. post p. Simpliciter praestantior scientijs omni-
 bus naturalibus. 279. 2. ante m. Quatenus est practi-
 ca, simpliciter dignior est omni scientia naturali,
 speculatiua, & practica. 281. 1. m. Quatenus Meta-
 physica principijs viatur. 283. 2. ante m.
 Theologia proprie nulli scientie subalternatur; secun-
 dum quid autem subalternatur beatae, & quibusdam
 naturalibus. 297. 1. m.
 Theologia quas proprietates Dei consideret. 291. 2. m.
 Theologia non est simpliciter subalternata scientie di-
 uinae, vel beatae. 292. 2. ante f.
 Theologia non subalternatur proprie ulli scientie natu-
 rali. 294. 1. f.
 Theologiae nomen, utilitas, necessitas, ac ratio. 1. &
 deinceps, descriptio, nominisque distinctio. ibid. 1.
 Etymologia. 1. 1. diuisio, iuxta antiquos. 1. 2. f. No-
 men latinum patet apud Latinos, quam apud Graecos.
 2. 2. ante m. utilitas & necessitas, fidem explican-
 tis acruentis, & circa mediate reuelata versantis.
 4. 1. post m. 7. 2. f. Scholastica utilitas. 4. 1. f.
 Theologiae typus, fons, seu flumini. 4. 2. m.
 Theologiae nomine indigna hereticorum doctrina. 4. 2.
 post m. periti nunc plures reperiuntur, quam olim.
 12. 2. p. finis, est destructio errorum, & contempla-
 tio veritatis. 36. 2. m. Habitu nō defensiuus est, sed
 veritatis indagatiuus. ibid. f. Est cognitio prime
 veritatis, & instructio ordinans ad summam bonita-
 tem. 42. 2. m. Deus est. ibid. 2. f. dupliciter dici po-
 test. 43. 1. post m.
 Theologiae praecipua causa efficiens, Deus est reuelans
 & illuminans. 46. 2. f.
 Theologiae autor, Deus. 47. 1. p. primū principium, est
 diuina scientia. 43. 1. m.

Theolo-

Theologie causa principalis, quoad luminis infusionem, Deus est. 49. 2. ante f.
 Theologie dignitates duae, & quae. 65. 1. post p. an & aliae 65. 2. f.
 Theologie cognitionem non retinet hereticus, quam habebat ante suam heresin. 78. 1. p.
 Theologie attributionis subiectum, non esse actum meritum, aut ullam rem creatam. 89. 1. f.
 Theologie subiectum quomodo meritum actus. 89. 2. post m. quomodo Deus, quatenus est habitus. 90. 2. m. an possit esse Deus. 93. 1. m. est praecipuum. ibid.
 Theologie subiectum primarium, creaturae vero secundarium, Deus est. 95. 1. ante f.
 Theologie praecipuum subiectum, iuxta quosdam, Verbum divinum. 97. 2. m. sub ratione resurrectionis, Deum esse, qui dicant. 99. 1. f.
 Theologie subiectum, sub nulla ratione ad creaturas Deus est. 99. 2. f. adaequatum ut sit ens divinum. 115. 2. m.
 Theologie nostrae subiectum non habet abstractionem ab omni potentialitate. 120. 1. p.
 Theologie ac fidei subiectum idem. 91. 1. p.
 Theologie divina revelatio quam habeat rationem formalem motum. 124. 2. ante m. motum formale debet esse revelatio inveniendens. 129. 2. p.
 Theologie scholastica non obest philosophiae scientiarumque naturalium usus. 128. 1. m. 19. 2. f.
 Theologie non subalternatur scientiae naturales speculative, moralis tamen practica subordinatur. 296. 2. m. scientiae naturales speculative. 298. 1. p. aliquo modo subalternatur. 299. 2. p.
 de Theologie causis. 42. 2. p. materiali causa. 73. 2. p. obiecto. 78. 2. p. ratione practica, & speculativa. 199. 2. m. unitate, distinctione, comparatione; cum alijs habitibus. 258. 1. p. comparatione cum alijs habitibus, quantum ad certitudinem. 270. 2. p.
 ex Theologie habitu absque praesidio scientiae naturalis. 100. 2. m. potest in actu exercito solus vltim argumentum evidenter negativum, aut positivum. 190. 2. m.
 per Theologie quaedam principia, regulantur cetera. 64. 2. f.
 ad Theologie subiectum secundarium veritas omnis creata pertinere potest. 111. 2. p. Nihil, quod creatum sit, pertinere potest. ibid. f. Creata res quomodo pertineant. 112. 1. f.
 Theologiam esse habitum discursivum, probatur. 36. 1. p. simul hereticus. 112. 1. f. amissa fide. 70. 2. ante m.
 Theologum scholasticum impugnantium, argumenta hereticorum. 9. 1. p. 10. 1. m.
 Theologum proprie habitus, non est declarativus. 28. 1. f.
 Theologus habitus evidentiam non habet ex lumine fidei. 149. 1. f.
 Theologus habitus est acquisitus, non infusus, tamen supernaturalis. 195. 2. ante m.
 Theologus, discursus necessarius indicat aliquod principium divinitus inspiratum. 38. 1. p. cuiusmodi exigat principia. 55. 1. f.
 Theologici habitus certitudo. 134. 1. m. in ipsa Theologia quatuor. 28. 2. m. Et an sint re ipsa distincti. 29. 1. post m. Sunt a fide distincti. 29. 2. f.
 Theologicae disputationi non aptus est sensus omnis literalis. 321. 1. p.
 Theologica conclusio certior est naturali scientia. 38. 1. m.
 Theologicarum disputationum utilitas. 10. 1. f.

Theologici subiecti non est respectiva, ratio formalis, quae. 97. 2. p. ratio formalis, quoad contingentem veritatem, est essentia. 105. 2. post p.
 Theologica prima principia quae. 64. 2. post m. Fide divina credi debent. 68. 2. f. sunt, articuli rethorici, actu crediti. 72. 1. p.
 Theologus quomodo discursus quia vel propter quid, videtur. 96. 2. ante f. est sensu literalis proprio infallibile sumit argumentum. 32. 1. post p.
 Theologo non videndum esse Dialecticam, aut scientiam reliquam humanam, quae videantur probare. 18. 1. post m. ad quid vsus Dialectica. 27. 1. m. qui sint auctores vsurpandi. 349. 2. post p. historiae vsus tam Ecclesiastica, quam profane, quatenus serviat. 364. 1. m.
 à Theologo non abhorret vsus Dialecticae. 23. 1. f. de aet. 104. 2. 1. f.
 de Thomae locus, aeternitatis notionem existere ex negatione principij & finis. 1073. 2. post p.
 D. Thomae sententia, res Deo praesentes esse realiter in aeternitate, licet non simul, aut semper. 1102. 2. f.
 nisi Timor Isaac affuisset mihi, id est Deus, quem timuit Isaac. 845. 1. f.
 Tironem scriptorum suorum canonem appellabat Cicero. 308. 2. post m.
 Totum in toto non est maius, quam totum in qualibet eius parte. 994. 1. m.
 Traditionis nomine quid intellectum. 332. 2. ante f.
 Traditiones in Ecclesia divinae sunt, non scriptae. 323. 1. f.
 Traditionum utilitas & necessitas praecipua quae. 334. 2. m.
 Trinitas personarum relinquit essentiam prorsus indivisam. 719. 2. post m.
 Trinitas solam habet unitatem essentiae, & personarum ratione pluralitatem. 729. 1. post m.
 Trinitatis personae singulae, partes dici non possunt in Deo. 96. 1. f.

V.

V. Acui definitio Aristotelica. 1004. 1. m.
 Verbum divinum, iuxta quosdam, praecipuum Theologie subiectum. 97. 2. m.
 Verbum Dei scriptum, libris canonicis continetur. 305. 1. p.
 Verbi divini generationis principium. 842. 2. post m.
 Verbi, seu filij Dei, generationem vixit aeternam, non procedere ex non esse actuali. 904. 1. p. existendi necessitas absoluta. ibid.
 Verbo Dei fides habenda. 304. 2. m.
 de Verbo eterno & increato locus Pauli. 983. 1. m.
 Veritas omnis creata pertinere potest ad subiectum secundarium Theologiae. 111. 2. p.
 Veritatis perfecta contemplatio duobus comprehensa. 45. 1. m.
 Virgilius i. Dei ubique testatur etiam praesentiam. 942. 2. 99. 1. f.
 Vita humana certa. 1058. 1. p.
 Vitalis operationis d. 1058. 1. p.
 Vitas dicit negatio materialiter. 727. 2. m.
 Vitas omnis mu. 727. 2. m.
 Vitas omnis, au. 727. 2. m.

INDEX RERVM IN HOC OPERE.

Vnitat Dei omnium maxima. 597. 1. p.

Vnitat transcendens non significat rationem positivam.
ex rei natura ab ente distinctam. 545. 2. m. Nec ab
ente virtualiter distinctam. 551. 2. p.

de Vnitat Dei. 545. 1. p.

Vnitat hominis tantum sententia non adfert argumenti
certitudinem. 345. 1. f.

Vnum, quod est entis passio, significat indistinctionem a se.
556. 2. ante f.

Vnum ex vnione resultans, perfectius est quous

vniorum. 725. 1. f.

Vnum & ens, sunt vna natura, sed non vna ratione o-
ssensa. 741. 2. f.

Voluntas non efficit creaturam, sed potestas. 714.
2. f.

Vulnera circularia rardius curantur. 294. 2. f.

Z.

Zacharia locus de Dei vnitat. 784. 1. p.

Gotfr. Gessu Paderb.

FINIS HUIVS INDICIS.

munus a priu. 101
Explicatur ratio actus p
Deus e. actus purus. cap. 1. 101